El periple més especial de Yassine Bounou

L'últim viatge del porter del Girona amb la seva selecció l'ha dut no només a viure un duel de classificació per al Mundial, sinó l'enfrontament entre el Marroc i el seu país de naixement: Canadà

Yassine Bounou dóna instruccions als seus companys de selecció durant el Marroc-Canadà de dimarts passat

El 5 d'abril del 1991, ara fa poc més de 25 anys, naixia Yassine Bounou, l'ara porter del Girona. Ho feia a Mont-real, a una quilometrada d'aquí. Els seus pares, naturals de Casablanca, havien emigrat al Canadà per temes de feina, però ben aviat van decidir fer les maletes de nou cap al seu país d'origen. Amb tres anys i encara molt per créixer, Bounou tornava cap al Marroc. Allà hi va estudiar, va fer-se gran i va començar a jugar al futbol. Però mai li va donar l'esquena al Canadà, aquell país que l'havia vist néixer i del qual encara posseeix la nacionalitat. Tot i això, arrelat a sòl marroquí, ha estat el país africà al que sempre ha defensat al damunt d'un terreny de joc. El Wydad Athletic de Casablanca va ser el seu primer club, amb només 8 anys, i allà va encetar una carrera que el va dur a un fitxatge frustrat pel Niça (per culpa de problemes burocràtics es va quedar sense poder donar el salt al futbol francès abans de la majoria d'edat), abans de fitxar per l'Atlètic de Madrid. Fitxa del filial, entrenaments amb el primer equip, un dur i intens aprenentatge però cap oportunitat. Va ser llavors quan va passar al Saragossa i després, va aterrar al Girona. El Marroc va ser el passat, però també és el present. La seva selecció no li ha tancat la porta des que va debutar amb l'absoluta el 2013, en un amistós amb Burkina Faso. L'"honor", com ell diu, de defensar la samarreta del seu país, l'ha dut a voltar pel món durant els últims anys, enfrontant-se a un grapat de seleccions. Però va ser dimarts, quan va viure possiblement el seu partit internacional més especial. I això, que era un amistós.

Només uns dies després de presenciar, des de la banqueta, com el seu equip arrencava un important empat a Franceville (Gabon) tot fent camí cap al proper Mundial del 2018 que es disputarà a Rússia, Bounou era titular. Jugava els 90 minuts, aguantava el zero a la seva porteria i ho feia contra un contrincant que li va despertar tota mena de sensacions: el Canadà. "Va ser molt especial perquè aquell país significa molt per a mi i m'hi sento molt identificat. El futbol té aquestes coses; et dóna l'oportunitat de viure moments ben peculiars com ho ha estat aquest. Era la primera vegada que m'hi enfrontava i, evidentment, ho vaig viure d'una manera especial. Però només abans i després de jugar. Durant el partit has de ser fidel a la samarreta que defenses i així ho vaig fer. Amb el xiulet inicial, el partit va ser com qualsevol altre". Al final, 90 minuts a la butxaca, un contundent 4-0 al seu favor i la seguretat d'haver defensat, un partit més, la pròpia porteria amb encert.

Acabat el periple, Bounou va enfilar de nou cap a Girona i ahir ja s'entrenava de nou sota les ordres de Pablo Machín. Tocava canvi de xip, però encara amb la ressaca dels dos últims duels de caire internacional. Els enèsims per a un porter que ja comença a ser indiscutible en les convocatòries del Marroc. "El viatge ha estat llarg, però positiu. Al final sempre és un honor poder viatjar amb el teu país i defensar-ne els seus colors", resumeix.
Contra el Canadà, duel especial per tot el reguitzell de sentiments que li van provocar enfrontar-se al seu país de naixement; però davant el Gabon, també una cita important. I això que no va jugar (Munir, del Numància, va ser l'escollit per defensar la porteria). El Marroc, que d'aquí a poc menys d'un mes s'enfrontarà a Costa d'Ivori, sumava un "important punt" camí del proper Mundial. "Hem passat tres edicions sense participar-hi i tots plegats tenim molta il·lusió per fer quelcom bonic i classificar-nos-hi. Tot just ara comencem i queda encara un camí molt llarg. Venim de sumar un bon punt en un camp en el qual no és gens fàcil competir. Jugar contra equips africans no és senzill, perquè t'ho posen molt difícil a dins i fora del camp. Estem ben vius en la lluita", reflexiona.

Va ser a Franceville des d'on Bounou va intentar, sense gaire èxit, poder veure què feia el seu Girona al camp del Cadis diumenge passat. "No el vaig poder veure. Era al Gabon i, encara que ho vaig intentar, internet i les telecomunicacions no són el punt fort d'aquell país", explica. Va ser després quan en va poder veure "un extens resum" per treure'n algunes conclusions. "Vam oferir el que està buscant l'equip aquesta temporada. Ser sòlids al darrere, però sense deixar de generar perill. Crec que vam sumar un bon punt, perquè el Cadis no és un rival gens fàcil. Competeix molt bé i sobretot a casa, on es molt perillós. La nostra línia va ser prou bona i crec que hem de seguir així en les properes jornades", analitza.

Al Carranza, René va ser l'encarregat d'ocupar la porteria gironina i d'aguantar, una setmana més, el zero a la porteria. Demà, davant l'Oviedo, està previst que ?Machín confiï novament en Bounou. El marroquí, després d'un llarg i exigent viatge, diu estar "preparat" per ser titular. "Estic acostumat a coses així, a haver d'anar amunt i avall amb la selecció. Ara he passat pàgina del Marroc i estic només mentalitzat per entrenar-me amb el Girona i fer-ho el millor possible. El meu entorn és aquest, ser al vestidor, amb els meus companys i ajudar en el que sigui possible. Treballar cada dia i si dissabte em toca jugar, donar el màxim de mi", reflexiona.

Tot plegat, ho explica amb un to serè. Tranquil. No s'immutava quan les coses no li rutllaven i l'equip encaixava una mà de gols cada setmana, ni tampoc ho fa ara, quan fa unes quantes setmanes que ha tancat la porteria amb cadenat. Tot i això, Bounou és el primer a reconèixer que, de calma, gens ni mica. Que la processó, encara que no ho sembli, va per dins. I que és necessari estar alerta i no pas relaxat. "En el futbol, estar tranquil et mata. Sempre s'ha d'estar endollat, quan les coses surten bé i també quan van malament. Mai saps el que et pot passar, pel que s'ha d'estar atent i preparat per reaccionar en funció del que et toqui viure. Jo estic així; no pas tranquil, sinó concentrat. I motivat. Tinc ganes de donar el millor de mi. Com sempre".

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/14/periple-mes-especial-yassine-bounou/809179.html?utm_source=rss